

Pavao Veldin — Pavelka

Hercegovac, 14. kolovoza 1915. — Zagreb, 23. prosinca 1998.

Milan ILIĆ

Zagreb, Novska 2

UDK 796.035:929 Veldin, P.

U oči Badnjaka, 23. prosinca 1998. godine umro je u Zagrebu jedan od doajena među društvenim radnicima u športu i športskoj rekreaciji.

Pavao Veldin — *Pavelka* rođen je 14. kolovoza 1915. godine u Hercegovcu (općina Garešnica). Pučku školu (5 razreda) pohađa u Hercegovcu, Zanatsku trgovačku školu (4 razreda) u Grubišnom Polju, a gimnaziju u Bjelovaru i Sisku.

Tjelovježbom se počeo baviti još 1925. godine u Hrvatskom sokolu, s kojim nastupa na brojnim sletovima i akademijama.

Od 1932. do 1934. godine živi u Bjelovaru, gdje postaje i član URS-a, a aktivan je član RPD *Jednakost* i PD *Golub*. Od 1934. do 1939. godine živi i radi u Zagrebu. Član je PD *Prijatelj prirode*, Pjevačkog društva "SBOTIĆ" (dirigent Pavao Markovac), a tajnik je Pjevačkog i tamburaškog društva *Željezničar* na Trnju.

Zarana lijevo orijentiran, postaje član Okružnog odbora *Crvene pomoći*, koja prikuplja pomoć za španjolske borce.

Godine 1939. odlazi u vojsku u Sarajevo (10. pješadijski puk), a nakon vojske zapošljava se u Bjelovaru. U rujnu 1942. godine uhićen je, a Prijeki sud ga osuđuje na smrt. Uoči strijeljanja kazna mu je zamijenjena s 15 godina robije. Poslan je na izdržavanje kazne u Lepoglavu, koju 13. srpnja 1943. oslobađaju partizani, a Veldin se kao borac pridružuje 12. proleterskoj, a kasnije 17. udarnoj brigadi.

Nakon rata radi kao načelnik Unutrašnjih poslova u Bjelovaru, Varaždinu, Sisku i Čakovcu te ponovno u Bjelovaru, a zatim od 1963. godine u Zagrebu, gdje je 1965. godine umirovljen kao viši savjetnik Unutrašnjih poslova.

Svo vrijeme službovanja, a naročito nakon umirovljenja, aktivan je društveni radnik u športu i športskoj rekreaciji. Obnašao je niz odgovornih dužnosti i funkcija. Bio je:

- predsjednik Plivačkog kluba *Mladost* — Bjelovar,
- predsjednik Planinarskog društva *Bilogora* — Bjelovar,
- predsjednik Kotarskog saveza društava *Partizan* — Bjelovar,

- predsjednik SFK kotara Bjelovar,
- predsjednik Kotarskog saveza društava *Partizan* — Čakovec,
- predsjednik *Partizana* Zagreb — Gradskog saveza,
- predsjednik Sekcije za fizičku kulturu GK SSRNH Zagreb,
- predsjednik *Komisije za unapređenje sporta SFK Hrvatske*,
- predsjednik *Komisije za sustav financiranja i interesne zajednice SFK Hrvatske*,
- član Predsjedništva *Partizana* Hrvatske,
- član Predsjedništva SFK Hrvatske,
- član Predsjedništva SFK Zagreba i
- tajnik *Jugoslavenskog odbora za turizam i sportsku rekreaciju* (JOTIS).

U svom samoprijegornom radu na razvoju i unapređenju športa i športske rekreacije u Hrvatskoj, Veldin je postizao zavidne rezultate, posebno u omasovljenju fizičke kulture, u izgradnji novih i rekonstrukciji i održavanju postojećih objekata, u pronalaženju trajnih izvora financiranja, te u jačanju kadrovske strukture profesionalno zaposlenih u športskoj rekreaciji.

Za boravka u Bjelovaru zaslužan je za rekonstrukciju plivačkog bazena PD *Mladost*, igrališta Rukometnog kluba *Partizan* i Doma DTO *Partizan*, te za izgradnju Planinarskog doma Kamenitovac na Bilogori.

U Čakovcu sudjeluje u osiguravanju sredstava za popravak i rekonstrukciju dvorana *Partizana*, kao i igrališta za rukomet i odbojku u Čakovcu, te domova *Partizana* u mjestima Međimurja.

U Zagrebu djeluje na rekonstrukciji i izgradnji objekata za športsku rekreaciju, a posebno se zalaže za revitalizaciju Medvednice i parka u Maksimiru, za izgradnju SRC *Jarun*, te aktivno sudjeluje u pripremama Zagreba za Univerzijadu 1987.

Kao dugogodišnji predsjednik *Partizana* Zagreb — Gradskog saveza (više od 10 godina), Veldin je dao neprocjenjiv doprinos razvoju ove organizacije, jačanjem organizacijske strukture (formiranjem stotinjak društava *Par-*

Pavao Veldin - Pavelka

tizan u mjesnim zajednicama i poduzećima), angažiranjem velikog broja profesionalnih stručnih kadrova i pronalaženjem odgovarajućih izvora financiranja. *Partizan* Zagreb je tako postao ogledna i svakako najjača i najznačajnija organizacija športske rekreacije na samo u Hrvatskoj, nego i na području cijele bivše Jugoslavije.

Veldin je bio i pokretač vrlo masovne akcije *Birajmo najbolju mjesnu zajednicu u sportskoj rekreaciji*, koja je sa gradske prerasla na republičku, a kasnije i na saveznu razinu, a čiji je dugogodišnji pokrovitelj bio *Večernji list* iz Zagreba.

Pokrenuo je i niz rasprava o statusu žena u fizičkoj kulturi, inzistirajući na što većem obuhvatu žena športskom rekreacijom.

Vrlo dobro je surađivao s javnim medijima, posebice sa športskim novinarima, a pružao je i punu potporu izdavačkoj djelatnosti vezanoj za područje športa i športske rekreacije.

Za svoj dugogodišnji profesionalni i društveni rad, Pavao Veldin je primio mnogobrojna odličja, nagrade i priznanja. Nositelj je:

- Ordena rada s crvenom zastavom,
 - Ordena rada sa zlatnim vijencem,
 - Ordena rada sa srebrnim vijencem,
 - Ordena zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom,
 - Ordena za vojne zasluge sa srebrnim mačevima,
 - dva Ordena za hrabrost i
 - dva Ordena "Bratstva i Jedinstva";
- a dobitnik je i:
- Majske nagrade republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu,
 - Trofeja Saveza za fizičku kulturu Hrvatske,
 - Medalje *Partizana* Hrvatske za razvoj sportske rekreacije u SRH,
 - Zlatne plakete *Partizana* Jugoslavije,
 - Trofeja "DREN" *Partizana* Zagreb – Gradskog saveza,
 - Plakete SFK Jugoslavije za 20-godišnji rad na unapređenju fizičke kulture i
 - Plakete SFK Jugoslavije za 30-godišnji rad na unapređenju športa u SRH.

Možda bih ovim mogao i završiti ovo pomalo suhoparno nabranjanje faktografije i činjenica, da iza toga ne stoji čovjek s kojim sam godinama surađivao i drugovao, koga sam poštovao zbog njegova unutrašnjeg mira i snage, i kome sam se divio zbog načina na koji je živio i istrajavao život.

Jer i danas, kada čujem veseli dječji smijeh na plivalištima i klizalištima, kad vidim zadovoljna lica žena nakon redovnog tjelesnog vježbanja ili nekog drugog *fitness* programa, kad čujem žamor poletnih *haklera*, kad vidim zajapurena lica sljemenskih ili maksimirskih šetača, znam da je u tu radost i smijeh utkano i veliko Pavelkino srce, njegov dugogodišnji nesebični i samoprijegornim trud da športska rekreacija postane dijelom ljepšeg i smislenijeg načina života svakog čovjeka.

I zato me je duboko kosnulo njegovo pred smrt izrečeno pitanje, kada je, vjerojatno sluteći blizinu kraja, još povučeni u sebe, još osamljeniji, s osjećajem da je nepravedno prerano zaboravljen, napušten od mnogih dojučerašnjih suboraca, suradnika i prijatelja, kada mi je, dakle, postavio to tako jednostavno, ali duboko ljudsko pitanje:

– Da li je moj život imao ikakvog smisla, ili sam ga uzalud potratio?

Umjesto izravnog odgovora, zapisah mu tek jedan stih:

*Tvoj život je bio bogat i smislen,
jer ti si kroz sve te godine
ostajao dosljedan sebi
i čvrst kao stijena.
Tvoju vjeru nisu nikada pokolebali
ni loši ljudi
ni zla vremena.*

Ne znam, koliko ga je to ohrabrilo, jer umro je iznenađeno, prije nego sam ga stigao posjetiti u bolnici. Preostalo mi je samo, da i to zabilježim:

*Bio je Badnjak.
Zagreb kao nevjesta
u bijelo odjeven.
Niz Cmrok, uz ciku i smijeh
jure dječje saone.
A na Mirogoju,
za tebe, stari prijatelju,
već pogrebna zvona zvone.
I dok te guta sveta vatra
i smrznute breze kao da tuže,
oprašamo se zauvijek s tobom,
Pavelka, stari druže.
U grlu zapela riječ,
osjećam skrivenu suzu vrelu,
i kažem tek: Počivaju miru!
Prah prahu, i pepeo pepelu!*

Zbogom, prijatelju Pavle! I neka ti je vječna slava!

Pavao Veldin — Pavelka was a Sports Organizer

Pavao Veldin — *Pavelka* (b. 1915, d. 1998) was a sports organizer, especially in the field of sports recreation. First he worked in Bjelovar, then in Varaždin, Sisak and Čakovec, and finally in the city of Zagreb. He was always active in sports organizations, contributing all his forces for improving sports activities.